

OBYDLENIE (1) *sb n*

D sg obydl(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zamieszkanie, osiedlenie: Rzekł Moizefz ludu Izraélkiemu: Pátrzcie ná zyemię którą Pan Bog obiecał dáć wam ku obydleniu *BielKron* 40.

Synonimy: bycie, mieszkanie, pobyt, zamieszkanie.

DDJ